

Павло ПРИЩЕПА

Здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

спеціальності «Менеджмент»

Науковий керівник: **Олег КУЧЕР,**

канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,

публічного управління та адміністрування

ЗВО «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Підприємство є основною ланкою всієї економіки, а також рушійною силою створення потрібної суспільству продукції та надання необхідних послуг. У сучасних умовах господарювання, що передбачає самостійність підприємств у питаннях виробничо-господарської діяльності, для більшості з них актуальною стає проблема забезпечення конкурентоспроможності.

Сучасна система поглядів на управління підприємством (нової управлінської парадигми) сформувалося під впливом об'єктивних змін у світовому суспільному розвитку. Хоча зміни завжди здійснювалися з прискоренням, однак останнім часом вони настільки пришвидшилися, що неправильна реакція на них може коштувати надто дорого чи навіть призвести до кризи. Ще однією особливістю прискорених змін є те, що разом з ними наростає й складність проблем, які постають перед підприємствами. Що складнішими є ці проблеми, то більше часу необхідно на пошук рішень, а коли вони знайдені, то стають неефективними для розв'язання вже надто змінених або нових проблем. Водночас зазнали істотних змін і теоретичні уявлення про природу підприємства та управління змінами [1].

Основними особливостями ринку послуг є [2]:

- висока динамічність ринкових процесів; – територіальна сегментація; – висока динамічність обороту капіталу;
- високий ступінь чутливості до зміни кон'юнктури ринку;

– специфіка організації виробництва послуг (великі можливості для гнучкого реагування на зміну ринкової кон'юнктури);

– специфічні особливості організації процесу з надання послуг (розвиток комунікативних зв'язків, підвищені вимоги до професійних якостей, досвіду, рівня кваліфікації, культури й етики виробника);

– значна диференціація послуг; – невизначеність результату діяльності з надання послуг.

В сучасних умовах переходу до ринкової економіки питання перебудови організаційних структур управління набувають особливу актуальність. Процес переходу до ринкової економіки потребує вирішення взаємозв'язаного комплексу складних проблем: проведення роздержавлення економіки і трансформація відносин власності, які забезпечують свободу діяльності, незалежність і економічну відповідальність виробників, забезпечення структурних зрушень та ін. Перехідний період потребує ретельного підходу до перебудови існуючих організаційних структур, скрупульозного аналізу їх функцій. допомагаючи виробити найбільш ефективні, еластичні напрямки їх перебудови. Проводимі організаційні перетворення системи управління в попередні роки привели до значного зниження організованості в управлінні. В нашій країні іде процес створення нових організаційних структур управління підприємствами, різних форм власності на основі системного підходу вирішення проблем управління якістю продукції і виробництва в цілому [3].

Основними напрямками удосконалення системи управління підприємством є [4]:

- перегляд та зміна організаційної структури управління підприємством ;
- оптимізація організації менеджменту і бізнес-процесів через поліпшення системи планування, обліку і контролю за основними показниками діяльності підприємства;
- удосконалення управління виробничими ресурсами і запасами;
- підвищення ефективності управління інноваційними процесами на підприємстві, поліпшення якості продукції.

Тому, з огляду на вище зазначені особливості, для більш ефективного функціонування вітчизняним підприємствам в сучасних умовах, при побудові системи управління слід враховувати наступні фактори:

- виробничий процес має бути достатньо гнучким, що дозволить швидко змінювати асортимент продукції. Це фактор, насамперед, зумовлений застосуванням у виробництві нової техніки, впровадження прогресивних технологій виробництва та охорони навколишнього середовища;

- бути адекватною, складною технологією виробництва, яка вимагає більш нових форм контролю, організації та розподілу праці;

- враховувати серйозну конкуренцію як на внутрішньому так і на зовнішньому ринку продукції та покращувати якість продукції, що надається;

- приймати до уваги необхідність врахування невизначеності зовнішнього середовища;

- враховувати вимоги до рівня якості обслуговування споживачів та часу виконання договорів, які регулярно підвищують вимоги по умовам упаковки, транспортування, а також більш вигідні базиси поставки;

- враховувати зміну структури попиту;

Беручи до уваги велику кількість шляхів вдосконалення управлінської системи українських підприємств, існує ряд перешкод, що заважають їх впровадженню в діяльність суб'єктів підприємницької діяльності, таких як:

- складність одержати високо кваліфіковану допомогу і консультації, та висока вартість таких послуг;

- недостатність фінансових можливостей для формування якісного управлінського потенціалу;

- низький рівень розвитку фінансового ринку;

- невисокий рівень підготовки персоналу;

- неготовність персоналу та керівництва до змін;

- високий рівень бюрократичних процедур;

- складність отримання інформації про нововведення у сфері управління.

Створення і вдосконалення організаційно-економічного механізму

управління конкурентоспроможністю підприємства – неодмінна умова управління конкурентоспроможністю підприємства сфери послуг, результатом чого є забезпечення і зміцнення його конкурентних переваг.

Список використаних джерел

1. Економічне управління підприємством : навч. посіб. / [Н. М. Євдокимова, Л. П. Батенко, В. А. Верба та ін.] ; за заг. ред. Н. М. Євдокимової. К. : КНЕУ, 2011. 327, [1] с.
2. Фрімен К. The Economics of industrial innovation; 2nd edn. Frances Pinter / Фрімен К. London, 1982. – P. 38.
3. Економічна ефективність та контроль якості - [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://osvita.ua/vnz/reports/management/13735/>
4. Основні інструменти управління підприємством в сучасних умовах - [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5809>